

66.

Da jeg har bragt i Erfaring, at der fra Gjerne af det saakaldte østersøiske Kompagni, Blaa Pakhus & Larsens Plads er stet en Henvendelse til det højtærede af Folketinget i Anledning af Frihavnen nedsatte Udvalg om i Frihavnsloven at faa indsat den Bestemmelse, at den projekterede Bane fra Frihavnen til Toldboden forlænges syd paa til Kvæsthusgade, skal jeg ikke undlade, da denne Henvendelse ogsaa er forelagt mig, der bestyrer de saakaldte Korn tørrings-Oplagsmagasiner, som i Rækken af Pakhuse paa Strækningen fra Toldboden til St. Annæplads ere de sidste til Underkrift, ærbødigst at forklare det ærede Udvalg, hvorfor jeg ikke har kunnet gaa med til at underskrive nævnte Henvendelse.

Seg kan fuldt ud slutte mig til den Del af Henvendelsen, som angaar det ruinerende for Pakhusene paa Strækningen Toldboden—St. Annæplads, at Frihavnen, foruden de mange Begunstigelser, dens Venner ellers søge at skaffe den, yderligere skal begunstiges med en Bane, hvorefter Pakhusene eller rettere disses Kunder blandt Handelsstanden, lige siden Havnebanen blev anlagt, have sukket. Bedkommende Myndigheder have imidlertid lige til Dato erklæret Anlægget af en saadan Bane i Forlængelse af Havnebanen for en Umulighed, og først nu, da der i Anledning af Frihavnslovsforslaget, atter rødes op i denne Sag, erklæres den for mulig at anlægge. At der derved i mange Aar er forvoldt Handelsstanden eller rettere Landbostanden, der i sidste Instans vilde have nydt Fordelen ved Banen ved formindskede Transportomkostninger af Korn til og Foderstoffer m. m. fra Havnen, store Tab, turde være indlysende.

Mulig er altsaa Forlængelsen af Havnebanen nord paa, men siges der, den vil koste 1,700,000 Kroner, en formidabel høj Sum i Mod sætning til de c. 900,000 Kroner foruden Ekspropriation, der vil medgaa til at skaffe Frihavnen den projekterede Forbindelse med Hovedbanegaarden. I Anledning af Debatten om Frihavnen i Landstinget forrige Samling, hvor den højtærede Indenrigsminister iøvrigt antog, at Havnebanens Forlængelse vilde koste 1,200,000 Kroner, tog jeg mig den Frihed at lade en erfaren praktisk privat Baneingeniør, for hvis Beregning og Tal jeg tør indestaa, undersøge hvad en saadan Bane vilde koste, og paa hvilken Maade den kunde anlægges efter hans, og min Mening, anvendelig til den Trafik, der kunde ventes paa den. Udbyttet af hans og mine Undersøgelser tror jeg igennem Hr. Folketingsmand C. Hage er tilstillet Udvalget. Det fremgaar deraf, at baade Ingeniøren og jeg indse det vanskelige ved at benytte Banen fuldt ud, naar Røngering skal finde Sted paa Sporene foran Pakhuse ved Lokomotiver, og vi have derfor tænkt os, at Statsbanerne skulde leje den Del af Korn tørrings & Op-lagsmagasinernes Grund, som nu henligger ubebygget, til derpaa at lægge 3 Spor, hvorhen tilladede eller afløstede Jærnbanevogne kunde bringes ved Hjælp af Heste eller Menneskekraft. Om det end vilde være til stor Bøttelse for Trafikken, kunde dog, naar Banen langs Pakhusenes Voldværker havde Forbindelse baade syd paa og nord paa, dette Arrangement undværes, men ogsaa kun da. Smidtidigt at faa Banen ført forbi Pakhusene nord fra uden Forbindelse syd paa er efter min Formening til langt mindre Nytte for disse og Handels- eller Landbostanden, end at faa Banen syd fra uden Forbindelse nord paa, og jeg skal herved have den Ære at forklare, hvorfor jeg af denne Grund ikke har kunnet underskrive de andre Herrers Henvendelse.